

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Princeps Christiano-Politicus Septem donis Spiritus sancti
instructus Anno M.DC.LVI.**

Faust, Reinhard

Herbipoli, 1667

Caput VII. Sapientiæ Tolerantia.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55326)

CAPUT VII.

Sapientia Tolerantia.

DIvexati à Catilina Messano
Romani, suasu & ope Grac-
chi, iræ abſtinentiâ & insolentiæ
tolerantiâ hominem superâ-
runt ; Philippus Macedonia
Rex ab Armadio calumniis pro-
ſciſſus infectatori culpam con-
donavit, fecitque virtutis obtre-
ctatorem laudis ſuæ præconem
efficacior ſuis Conſultoribus,
qui caſtigationem ſuadebant,
medicator. Sic nimirum Roma-
na , ſic humana ſapientia agit ;
hæc ægri cura vitioſi eſt reſtitu-
tio , ſi prava in rectum flectit in-
genia ; ſic laceſſita, ut luna ca-
num

DE SAPIENTIA. 23

num latratu appetita, cursu influxuque suo rebus infra se positis egregia præstare non cessat adjumenta, sic inquam laceffita sapientia saluberrima è myrotheciis suis, omnibus animorum ægritudinibus offert, affertque antidota. Sapientem ad injurias surdum esse decet, maledicentias tolerare, & quodvis malum ferre, & bonum facere addecet. Neque idcirco impunè abibit ista famam, vitamque lacerandi Principum, audacia; quæ, ut Hercules Augeum amplexu suffocavit, ultore Deo, quando moderatè tulit Princeps, in fine castigabitur. Quod si ad hanc Romanam divina accesserit sapientia, quid quæso ad statum
feli-

24 DISCURSUS I.

felicitatis, in medio pravitatis,
deesse poterit? Vivet in numero
sapientum Princeps, tutusq; re-
gio charactere, fortunę, ferarūq;
domitor, suorum amor, pacis sa-
lutisq; tandem æternę possessor
triumphabit. Quod ut assequa-
tur, postulet sapientiam hanc à
Deo, & dicat: O admirabilē Dei
Sapientiam! cui temporum dif-
ferentia & intercapedo eternū
præsens est, dirige me per tanta
& tam periculosa temporum in-
tervalla. O admirabilē Sapien-
tiam! cui res in & extra potētiam
immutabiliter & clarissimè pa-
tent, noverim ego memet, no-
verim te in hac vitā fide perfe-
cta, in altera lumine te videam
glorioso. O admirabilē Sapien-
tiam! cui rerum, negotiorū, ope-

DE SAPIENTIA. 25

rationumq; causa, ort⁹, progres-
sus & finis lucidissimè subjacent;
da ut post tot cogitationū flexus
& anfractus te tandē simplicissi-
mo obtutu contempler, qui es
omnis bonę mētis autor & arti-
fex, qui es consiliorū exemplar,
mensura & finis; O admirabilem
Sapientiam! cuj⁹ lumine omnia,
sive sint, sive non sint, sunt circū-
fusa, tecumq; tuâ luce inaccessâ
refulgent, da, ut servus tuus vel
uno sapientiæ tuo radio illustre-
tur, vel unicâ scintilla incalescat!
Oro supplex, dirigar hac luce
tua semper & ubiq; ut possim &
velim ex lucis tuæ providentia,
quæ nec fallit, nec fallitur, senti-
re, velle, exequi, quæ meæ saluti
congrua, tuæ placent voluntati.

B

DIS-